

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-545/14

GEA Group AG

v.

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství engineering for a better world — Čistě potvrzující rozhodnutí — Konečná povaha potvrzeného rozhodnutí — Uplatnění i bez návrhu — Nepřípustnost“

Shrnutí – usnesení Tribunálu (druhého senátu) ze dne 6. října 2015

1. *Žaloba na neplatnost — Žaloba proti rozhodnutí potvrzujícímu dřívější rozhodnutí, které nebylo napadeno ve lhůtách — Nepřípustnost — Konečná povaha dřívějšího rozhodnutí — Žaloba proti dřívějšímu rozhodnutí prohlášená za opožděnou až po podání žaloby proti potvrzujícímu rozhodnutí — Neexistence vlivu*

(Článek 263 SFEU)

2. *Žaloba na neplatnost — Žaloba proti rozhodnutí potvrzujícímu dřívější rozhodnutí, které nebylo napadeno ve lhůtách — Nepřípustnost — Pojem potvrzující rozhodnutí — Přezkum dřívějšího rozhodnutí jako odpověď na návrh, který uvádí nové a podstatné skutečnosti — Vyloučení*

(Článek 263 SFEU)

3. *Ochranná známka Společenství — Odvolací řízení — Odvolání před odvolacími senáty — Přihláška ochranné známky směřující k přezkumu dřívějšího rozhodnutí, které se stalo konečným — Přípustnost — Podmínka — Návrh založený na nových a podstatných skutečnostech — Pojem podstatná skutečnost — Předchozí rozhodovací praxe Úřadu — Vyloučení*

(Článek 263 SFEU; nařízení Rady č. 207/2009)

4. *Žaloba na neplatnost — Žaloba proti rozhodnutí potvrzujícímu dřívější rozhodnutí, které nebylo napadeno ve lhůtách — Nepřípustnost — Pojem potvrzující rozhodnutí — Přezkum za účelem ověření, zda je odůvodněné zachování dřívějšího rozhodnutí po změně právního nebo skutkového stavu, která mezitím nastala — Vyloučení*

(Článek 263 SFEU)

1. Rozhodnutí, které pouze potvrzuje dřívější rozhodnutí, jež se stalo konečným, není aktem napadnutelným žalobou. Za účelem vyloučení toho, aby lhůta pro podání žaloby proti potvrzenému rozhodnutí nezačala běžet znovu, musí být totiž žaloba směřující proti takovému potvrzujícímu rozhodnutí prohlášena za nepřipustnou.

Na základě skutečnosti, že žaloba proti dřívějšímu rozhodnutí byla prohlášena za opožděnou až po podání žaloby proti potvrzujícímu rozhodnutí, nelze mít za to, že dřívější rozhodnutí se k datu tohoto podání nestalo konečným. Pokud by totiž podání opožděné žaloby proti rozhodnutí mělo za následek odklad nabytí jeho právní moci, byl by cíl sledovaný judikaturou týkající se nepřipustnosti žalob podaných proti potvrzujícím aktům, a sice zabránit podávání žalob, které mají za následek obnovení uplynulých lhůt pro podání opravných prostředků, zbaven svého účinku.

(viz body 15, 33)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 16, 17)

3. Existence nových a podstatných skutečností může odůvodnit podání žádosti o přezkum dřívějšího rozhodnutí, které se stalo konečným. Naopak, pokud žádost o přezkum není založena na nových a podstatných skutečnostech, musí být žaloba proti rozhodnutí, kterým se zamítá provedení požadovaného přezkumu prohlášena za nepřipustnou.

V tomto ohledu odvolací senát není povinen přezkoumat své dřívější rozhodnutí, které se stalo konečným, z hlediska rozhodovací praxe Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory). I za předpokladu, že by dřívější zápisy mohly být kvalifikovány jako nové skutečnosti, proto, že nebyly při přijímání prvního rozhodnutí zohledněny, třebaže již existovaly, nemohou být kvalifikovány jako podstatné skutečnosti. Skutečnost je totiž podstatná, pokud je způsobila podstatně změnit právní situaci, jak byla zohledněna autory dřívějšího aktu, tzn. zejména podstatným způsobem změnit podmínky, které vedly k přijetí dřívějšího aktu. Tak je tomu v případě skutečnosti vedoucí k pochybnostem o podstatnosti řešení přijatého v uvedeném aktu.

Posouzení existence důvodu pro zamítnutí zápisu přitom nemůže být zpochybněno pouze na základě důvodu, že odvolací senát nenásledoval v konkrétní věci rozhodovací praxi Úřadu. Zkoumání přihlášky k zápisu musí být totiž provedeno v každém konkrétním případě, neboť zápis označení jako ochranné známky závisí na specifických kritériích, která lze uplatnit v rámci skutkových okolností projednávané věci, přičemž na základě tohoto zkoumání je nutné ověřit, zda se na dotčené označení nevztahuje důvod pro zamítnutí stanovený nařízením č. 207/2009 o ochranné známce Společenství.

(viz body 17, 21 až 24)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 26, 27)